

HLAS AUTORITY

Ron Spear

Příloha k časopisu Z ráje do ráje 2 2011

Copyright © 1989 Hope International
P.O. Box 940
Eatonville, WA 98328
USA

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Jurica Jaroslav - Ráj
Lubenská 630
739 11 Frýdlant n. Ostr.
IČ: 87221284
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059
Tel: 0049 8031-9412291
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz

Překlad: Pra del Torno Publishing

HLAS AUTORITY

Ron Spear

„Byla jsem poučena, abych před vás předkládala jižní pole, abyste mohli pro své vlastní dobro učinit bohatou nápravu vůči tomuto poli. Dílo, které se koná na Jihu, je falešně představováno. Lidé o něj nemají dostatečný zájem, nejdou sami do tohoto pole, aby se nezávisle a nezaujatě přesvědčili a prozkoumali tamní situaci. Přemýšlejte o tom, jaké postoje byly zaujaty k vyhýbání se pravdě, k jakým intrikám se v tomto směru lidé uchýlili, aby mohli ovládat to, co Bůh vytvořil k pomoci Jižnímu poli. Tento kurs v minulosti byl křivý. Postupovalo se podle nesprávných pravidel. Chyby minulosti však jsou nevyznané a neolitované. Lidé ve své mysli ospravedlňují kurs, který tehdy zaujali. Od počátku až do konce spatřují tuto věc v naprosto falešném světle. A od této doby bude stejný kurs zaujímán a následován i v budoucnosti.“ *Spalding-Magan's Unpublished Manuscript Testimonies of Ellen G. White*, str. 178.

Úvod

Po celé věky má Bůh těžkosti se svou církví. Lidé vždy měli a mají slabost v tom, že si přisvojují autoritu, která přináleží jen Bohu. Skrze proroka Izaiáše říká: „Vůdcové lidu tohoto jsou svůdcové, a kteříž se jim vésti dali, zhynuli.“ (Iz 9,16). Mnohokrát byli vůdci Jeho lidu odpovědny za všeobecné odpadnutí. Ellen White z Boží inspirace praví: *Strážcové jsou odpovědny za stav lidu. Testimonies, sv. 5, str. 235*

Proto neměli žádného vysvoboditele. Neměli žádného krále, než císaře. A k tomu také kněží a učitelé vedli svůj lid. A za to také byli odpovědny, i se všemi hroznými důsledky, které následovaly. Hřích celého národa i jeho zkáza byly způsobeny náboženskými vůdci. The Desire of Ages (Touha věků), str. 735. Viz též Kristova podobnost, str. 304-305.

Jak se přibližujeme ke konečné krizi velkého sporu, je nám řečeno, že daleko větší nebezpečí, kterého je potřebné se obávat, pochází zevnitř církve než zvenčí. A také, že ti nejhorší pronásledovatelé v době soužení budou, odpadli adventisté sedmého dne. Viz Vybraná poselství, sv. 1, str. 122; Svědectví, sv. 5, str. 463; Velký spor str. 608.

Věříme, že Bůh své církvi ostatků udělil autoritu. Její vedoucí musí vést, ale nikdy si nesmí přisvojovat místo, které Bůh vyhradil jen pro sebe.

Všichni musí spolupracovat se svými vůdci – ale nikdy nesmí kompromitovat své svědomí nebo své pověření. Musíme si uvědomovat, že Bůh řekl, že povolá muže od pluhu a každého postavení k vydání posledního varovného poselství. Viz Zdravotní rady a naučení (*Counsels on Health*), str. 395; Svědectví, sv. 9, str. 96. Pán Bůh jich má mnoho v záloze. Pokud lidé svou odpovědnost nevykonávají, Bůh má mnohé jiné, kteří nikdy nebyli absolventy školských institucí. Viz Velký spor, str. 606.

Bůh vykoná své dílo skrze zcela odevzdané dělníky. Jestliže Jeho kazatelé selhávají v reprezentování Krista, obrátí se k jiným, z nichž mnozí nejsou pro toto dílo vyškoleni skrze studium na semináři, vloží své poselství na jejich rty, totiž poselství posledního varování. Povolá lidi od jejich různých zaměstnání a oni na Jeho pokyn vyjdou kázat přítomnou pravdu. Review and Herald, 9. prosince 1902.

V této brožurce budou mnozí vidět útok na muže postavené do odpovědných pozic, ale skutečný

důvod jejího vydání pro naše vedoucí, pastory a lid je, aby navrátili církev zpět před Boží tvář dříve, než se rozpoutá Jeho hněv vůči neposlušným a nevěrným. Dovolím si navrhnout, aby si čtenáři prostudovali kapitoly 12 až 16 proroctví Ezechiele. Je nám řečeno, že opakujeme historii dávné církve, a že činíme hůře než oni. Viz *Testimonies*, sv. 5, str. 94, 160; sv. 1, str. 129. Vedoucí neustále napadali Krista i Jeho učedníky otázkami jako „Kdo vám dal moc (autoritu) k mluvení a kázání těchto věcí?“ Ellen White nám vykresluje tento obraz:

Kristus občas pronesl palčivě závažná a hrozivě přísná slova, v nichž zpranyřoval ohavnosti, které viděl v církvi a ve světě. Nedovolil, aby lid byl sváděn falešnými nároky na spravedlnost a svatost. Battle Creek Letters, No. 111 August 3, 1904 (Dopisy Battle Creeku, č. 111, 3. srpna 1904). Viz též Touha věků, str. 321, 322.

Ellen White také z inspirace prohlásila, že s přibližováním se ke konci historie světa a církve, naše poselství bude muset být ostřejší, než poselství Jana Křtitele:

V této hrozivé době těsně před Druhým příchodem Krista budou Boží věrní kazatelé muset nést ještě ostřejší svědectví, než to, které přinesl Jan Křtitel. Před nimi je důležité, odpovědné dílo; a ty, kteří kážou hladké věci, Bůh neuzná za své pastýře. Visí nad nimi hrozivé Běda.“ Testimonies, sv. 1, str. 321.

Nesmíme nikdy zapomínat na to, že vedoucí v našich sborech a sdruženích mají Boží autoritu jen tehdy, jestliže zřetelně následují Jeho rady. Podle inspirovaného slova tyto muži nemají v církvi naprosto žádnou autoritu, jestliže pěstují neposlušnost vůči Jeho plánům a radám.

Kéž vám Bůh pomůže pochopit krizi, které současná církev čelí. Máme církev rádi, jsme ochotni spolupracovat všude, kde můžeme, ale přímé svědectví také musí být církvi předáno. Bůh k nám promlouvá: „Je nám dána příležitost, abychom se zbavili všech druhů vzpoury... Mnozí z vás se školí v tom, jak hovořit s lidskými bytostmi, namísto mluvení s Bohem.“ *The Ellen G. White 1888 Materials*, str. 1744.

Bůh nám dal přes 120 let k tomu, abychom se zbavili všech druhů vzpoury. Avšak Jeho dlouhé čekání a trpělivost se náhle zastaví. Znovu skrze Ellen White nám Bůh praví: „Přímé svědectví musí být oživeno. Toto svědectví oddělí z Izraele ty, kteří byli vždy ve

válce proti těm, které Bůh určil, aby bránili vstupu zkaženosti do církve. Zlo musí být nazváno zlem. Těžké hříchy musí být nazvány jejich pravým jménem. Celý Boží lid musí k Němu přijít a vyprat roucho svého charakteru v krvi Beránka. Tehdy uvidí hřích v jeho pravém světle a uvědomí si, jak odporný je v očích Božích.“ *Testimonies*, sv. 3, str. 324.

Církev adventistů sedmého dne je církví ostatků. A nebude již žádné jiné. Ale Bůh je v procesu jejího prosévání a očišťování. Kéž nám pomůže být věrnými.

Hlas autority

Odpoví adventisté sedmého dne na poselství o ospravedlnění z víry v Krista a na přímé svědectví, které dnes zní tak, jak odpovídal Boží lid v době Krista a Jana Křtitele? Poučíme se z minulosti, anebo zopakujeme do posledního detailu stav, postoje, vlastnosti a zkušenost tehdejší církve?

Budeme pokračovat v ignorování Ducha proctví tak dlouho, až to vyvrcholí v naprostém odmítnutí tohoto božského daru, který nám pomáhá odlišit se od ostatního světa jako církev ostatků posledních dnů? Boží prorok napsal pastorům, laikům a vedoucím pracovníkům varování pro tuto kritickou hodinu:

„Jestli mi Bůh dal poselství pro Jeho lid, pak ti, kdo mne v tom omezují a oslabují víru lidu v jeho pravost, nebojují proti nástroji, nýbrž proti Bohu. Ten, kým vy opovrhujete a urážíte, není nástroj, ale sám Bůh, který k vám v těchto varováních a napomenutích hovoří. Stěží někdo může urážet Boha víc, než tím, že znevažuje a odmítá ty, které On sám vybral, aby je vedl.

Na nebezpečné půdě se octli nejen ti, kdo otevřeně odmítají Svědectví nebo vůči nim chovají pochybnosti. Ignorovat svědectví znamená ho odmítnout.“ *Testimonies*, sv. 5, str. 680.

Když si plně uvědomíme krizi a stav odpadlictví, ve kterém se tato církev nachází, a že je to snad nejhorší stav, jaký Boží lid kdy prožil za celou šest tisíc let dlouhou historii, kolik asi z jejich zhruba 17 milionů členů usiluje o spravedlnost a vítězství nad hříchem? Kolik asi z jejich pastorů varuje z kazatelny, že konec přichází jako zdrcující překvapení? Kolik jich ukazuje lidu skrze svůj vlastní způsob života, sebezapření a oběti, že věří Bohu, který má moc je oddělit od hříchu?

Bůh říká skrze dar Inspirace: „Ten, kdo nemá

dostatečnou víru v to, že Kristus ho může ochránit od hřešení, nemá víru, jež by mu dala vstup do království Božího.“ *Review and Herald*, 10. dubna 1904.

„Veškerý hřích.... může být přemožen mocí Ducha svatého.“ *The Faith I Live By (Věra, kterou žiji)*, str. 118.

„Kristus zemřel, aby vám umožnil skoncovat s hřešením.“ *Review and Herald*, 28. srpna 1894.

„Kam mají lidé dnes jít, aby slyšeli poselství, které by jim pomohlo pochopit, že mohou zvítězit a dokonale zachovávat přikázání?“ (*Viz Christ's Object Lessons, Kristova podobnost, str. 312; Testimonies, sv. 1, str. 144*).

Doslova desítky a stovky tisíc našich lidí po celém světě jsou dnes nuceny se uchýlit do poslucháren, do domovů, nebo pronajmout modlitebnu jiné denominace. Proč? Aby lidé mohli slyšet poselství adventismu sedmého dne, vyhlášené většinou nezávislým kazatelem. Mnozí jsou nuceni své vlastní kazatele kárat, protože kážou kacířství. Následují rady Pána Ježíše o kárání z Matouše, kap. 18, avšak dočkávají se jen toho, že jim jejich předseda sdružení řekne, že mají rozkolného ducha a že mají jít zpět do svých sborů a být s nimi jednotní, jinak bude ohroženo jejich členství.

Z Boží milosti máme ještě několik pastorů a vedoucích, kteří ještě věří a kážou trojandělské poselství o vítězství nad hříchem. Jaká je to však tragédie, že jsou v tak nepoměrné menšině! Poučíme se z minulosti anebo zopakujeme zkušenost dávné církve? Proč byla Ellen White nucena napsat, že je třeba se více obávat odpadlictví zevnitř než nebezpečí zvenčí?

Máme daleko více důvodů se obávat toho, co je uvnitř, než toho, co je zvenčí. Překážky, kladené do cesty moci a úspěchu, jsou mnohem větší uvnitř církve, než ty, které přicházejí ze světa. Nevěřící mají právo očekávat od vyznavačů, kteří říkají, že zachovávají přikázání Boží a mají víru Ježíše Krista, že učiní mnohem víc, než kterákoliv jiná třída lidí, k vyzdvižení cti té věci, kterou kážou, a to skrze svědomitý život, zbožný příklad a svůj činný vliv. Jak často však se ukazuje, že tito vyznávající zastánci pravdy jsou tou největší překážkou jejího pokroku! Nevěra, kterou si hýčkají, pochybnosti, které vyjadřují, temnota, kterou v sobě chovají, povzbuzuje přítomnost zlých andělů a otevírá cestu k završení satanských plánů. *Selected Messages*, sv. 1, str. 122.

Proč měla vidění, že těmi nejhoršími pronásledovateli budou odpadlí adventisté, a to jak laici, tak i vedoucí? (viz *Testimonies*, sv. 5, str. 463; *Great Controversy*, str. 608).

Proč v pátém dílu Svědectví napsala celkem devatenáctkrát, že jdeme přesně stejnou cestou, jakou šla církev v minulosti?

Hříchem starého Izraele bylo ignorování vyslovené Boží vůle a následování svých vlastních cest v souladu s žádostmi jejich neposvěceného srdce. Moderní Izrael se pevně drží jejich šlépějí a nelibost Boží na nich spočívá právě tak jistě. Testimonies, sv. 5, str. 94; viz též str. 72, 75-77, 84, 99, 160, 217, 226, 258, 297, 456, 536, 601.

„Viděla jsem, že mnozí z těch, kteří vyznávají, že věří pravdě pro tuto poslední dobu, se diví, jak si děti Izraele mohly při svém putování stále stěžovat – že byly po tolika zázračných důkazech Božího jednání s nimi natolik nevděční, že zapomněli, co pro ně Bůh vykonal. Anděl však praví: „Vy činíte hůře než oni.“ Testimonies, sv. 1, str. 129.

Bude církev znovu odpovědná za pronásledování věrných, oddaných a poslušných členů, kteří odmítají poslouchat lidi více než Boha?

Prorok nám praví, že stejný stav, postoje, vlastnosti a zkušenosti, které uvedly v pohyb pronásledování v Kristově době, se budou opakovat v těchto dnech:

„Chceme rozumět době, ve které žijeme. Nerozumíme jí ani zpola. Ani zpola ji nepřijímáme. Srdce se mi chvěje, když pomyslím na to, jakému protivníkovi musíme čelit a jak mizerně jsme na to připraveni. Znovu a znovu byly přede mne představeny zkoušky dětí Izraele a jejich postoje těsně před Prvním příchodem Krista, k ilustraci toho, jaké postoje bude mít lid Boží před Jeho Druhým příchodem – jak nepřítel vyhledával každou příležitost k tomu, aby ovládl mysl Židů. A dnes usiluje o zaslepení mysli Božích služebníků tak, aby nebyli schopni rozeznat vzácnou pravdu.“ Selected Messages, sv. 1, str. 406.

Výsledky odpadlictví brzy vyjdou najevo

Jedna věc vyjde jistojistě brzy najevo – velké odpadlictví, které roste a sílí a bude dál růst a sílit až do chvíle, kdy Pán sestoupí z nebes s troubením. Special Testimonies, Series B (Zvláštní poselství, řada B), č. 7, str. 57.

Bůh dává lidem světlo, ale mnozí jsou naplněni soběstačným, panovačným duchem. Usilují o uskutečňování svých vlastních představ k dosažení takové výše, aby se vyrovnali Bohu. Jejich představy jsou vždy na prvním místě, jako by jim Bůh musel sloužit. Zde vystává veliké nebezpečí. Pokud těmto lidem Pán nějakým způsobem neukáže, že On je Bohem a že oni musí sloužit Jemu, budou do popředí vystaveny lidské výmysly, které budou odvádět od pravdy Bible, a to bez ohledu na všechna varování, která jim byla dána.

„Pán Ježíš však vždy bude mít lid, který Mu bude sloužit. Když židovský národ odmítl Krista, Kníže života, bylo odňato od nich království Boží a dáno pohanům. Bůh bude pokračovat v této zásadě v každém odvětví svého díla. Když se církev ukáže jako nevěrná vůči Jeho dílu, pak ať jejich postavení a povolání je jakkoliv vysoké a svaté, Pán s nimi již nemůže dále spolupracovat. Zvolí si k nesení důležitých odpovědností jiné. Pokud však tyto noví služebníci neočistí svůj život ode všeho zlého činní, pokud ve svém středu neustaví čisté a svaté zásady, pak je Bůh bude těžce sužovat a poníží je. A pokud neučiní pokání, odstraní je z jejich místa a učiní je ostudou všem.“ The Upward Look (Pohled vzhůru), str. 131.

„O těch, kteří se pyšní tím, že mají velké světlo, ale přesto v něm nechodí, Kristus říká, „A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebes? Až do pekla se propadneš! Vždyť kdyby se zázraky, které se dějí v tobě, staly v Sodomě, zůstala by stát až dodnes. Říkám vám: Sodomské zemi bude v den soudný lehčeji než tobě.“ (Mt 11,23, Review and Herald, 1. srpna 1893.)

„Neexistuje lepší důkaz, že ti, kteří obdrželi velké světlo si tohoto světla neváží než ten, že toto světlo nenechají dopadat na ty, kteří chodí v temnotách, a že zasvěcují svůj čas a energii vyvyšování forem a ceremonií. Myšlenky na vnitřní dílo - totiž tak potřebnou čistotu srdce - se nepěstují. Absence souladu s Bohem je stále zřetelnější. Světlo pohasíná a zaniká, a svícen pak je odstraněn. Nastává velké vykonávání lidské autority těmi, kterým Bůh nedal Jeho moudrost, protože oni necítili svou potřebu přijmout moudrost šůry.“ Tamtéž, 16. července 1895.

Tyto inspirované citáty varování vůdcům, pastorům a prostým členům nemůžeme zasunout do přihrádky minulosti. Proroci vždy psali pro svou dobu, ale ještě více pro tu naši, totiž dobu

konce. Pamatujme na to, že když byly tyto citáty psány, byli jsme jen velmi malou hrstkou lidí v celém světě, čítající kolem 75 tisíc duší.

Jak jsme rostli do velké denominace téměř 17 milionů lidí, naše světskost a odpadlictví rostla a roste proporcionálně, až Bůh musel říci, že jednoho dne se budeme sami sebe ošklivit.

Kdo může bez lhaní říci: „Naše zlato je zprubováno v ohni, naše roucho je bez poskvrny světa“? Viděla jsem našeho Učitele, jak ukazuje na roucho naší takzvané spravedlnosti. Vysvlékl je z něho a obnažil špínu, skrývající se pod ním. A potom mi řekl: „Nevíš, jak si domýšlivě zakrývají své poskvrnění a hnilobu své povahy? „Jak nevěstkou učiněno to město věrné!“ Dům Otce mého učiněn jest domem kupeckým, místem, které Jeho přítomnost a sláva opustila! Z toho důvodu je zde jen slabost – síla chybí.“

Pokud církev, která je nyní prosycena svým vlastním odpadnutím, neučiní pokání a neobrátil se, bude muset jíst ovoce svého vlastního počínání, až se nakonec bude sama sebe ošklivit. Pokud odmítne zlo a zvolí si dobro, pokud bude hledat Boha s veškerou pokorou a dosáhne svého vysokého povolání v Kristu Ježíši, a bude stát na základě věčné pravdy a chopí se skrze víru úspěchů, které jsou pro ni připraveny, pak může být uzdravena. Pak se zjeví ve své Bohem dané jednoduchosti a čistotě, oddělená od svého zapletení ve světě, a ukáže, že pravda ji učinila svobodnou v tom pravém slova smyslu. Potom teprve její členové mohou být vyvolenými Božími – jeho reprezentanty.

Nadešel čas pro důkladnou reformaci. Když taková reformace nastane, modlitebný duch pohne každého věřícího a vypudí ze sborů ducha nesouladu a sváru. Ti, kteří nežijí v křesťanském vztahu s ostatními se budou sbližovat. Jeden člen, který pracuje ve správných liniích, povede ostatní členy, aby se s ním spojili v modlitbách o zjevení Ducha svatého. Nebude v tom zmatek, protože všichni budou v souladu s myslí Ducha. Bariéry, oddělující jednoho věřícího od druhého, budou zbořeny a Boží služebníci budou mluvit jednotně. Bůh bude se svými služebníky spolupracovat. Všichni se budou s porozuměním modlit modlitbu, kterou Kristus naučil své služebníky: „Přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.“ Testimonies, sv. 8, str. 250-251.

„Kdyby Pán dnes ukázal této třídě lidí jejich chyby, kdyby pokáral jejich sebespravedlnost a odsoudil jejich hříchy, vyvolali by proti Němu vzpouru, stejně jako obyvatelé Nazareta, když jim Kristus ukázal jejich pravý stav.“ Tamtéž, sv. 5, str. 689.

Ze shora uvedených citátů si můžeme udělat představu o tom, že v našich dnech se budou opakovat tytéž postoje, tytéž zkoušky, tytéž zkušenosti a tytéž pózy jako tehdy.

A když bude hlášáno přímé svědectví, mnozí se proti němu postaví.

Dříve, než vůdcové mohou vést, musí se sami naučit poslušnosti

Vojáci podléhají přísnému drilu a celé hodiny se cvičí, jak se rychle zbavit svých tlumoků a znovu je rychle na sebe zavěsit. Jsou učeni rychle a spořádaně uložit své zbraně a zase je rychle popadnout. Jsou cvičeni, jak účinně zaútočit na nepřitele a jsou vyškoleni různým druhům manévřů.

Takto výcvik pokračuje a připravuje muže pro případ výjimečného stavu. Mají snad ti, kteří vybojovávají boje Knížete Immanuele, být méně opravdoví a důkladní v přípravě na duchovní konflikt? Ti, kdo jsou zapojeni do tohoto velkého díla, se také musí účastnit nezbytného výcviku. Musí se naučit poslouchat před tím, než jsou uschopněni k velení. Gospel Workers (Služebníci evangelia), str. 75.

Člověku nemůže být dána důvěra k ovládání ostatních, dokud on sám není ovládnán Duchem svatým

Pán posílá své posly, aby napomínali bloudící bez ohledu na to, jak vysoké smýšlení o sobě mají. Žádá je, aby podmanili svůj vlastní úsudek Jeho kontrole. Každá duše musí být poddána Boží disciplíně. Zaujímá-li někdo vysoce postavené místo, není to vždy důkazem toho, že ho na toto místo dosadil Bůh. To, co svědčí o hodnotě člověka, není jeho postavení, nýbrž jeho dílo. Zděděné povahové rysy musí být překonány. Člověku nemůže být bez rizika svěřena odpovědnost vedení druhých, pokud on sám není pod posvěcujícím vedením Ducha svatého. The Paulsen Collection, str. 275.

Úsilí vést druhé, které je vykonáváno těmi, kteří nejsou schopni vést sami sebe, je jednou z největších existujících pošetilostí. Ať ti, kdo rádi vedou ostatní, začnou tam, kde toto dílo mělo začít před mnoha lety – ať ukáží, že mohou vést sami sebe a že jsou podřízeni Božímu vedení a že jejich srdce je obrácené. Teprve potom ostatní nebudou úpět pod obtížným jhem jejich restriktivní politiky. Pak bude také méně bolestných

modliteb vysílaných k Bohu kvůli jejich sobeckému útlaku. *The Ellen G. White 1888 Materials*, str. 1528.

Stát před Bohem znamená toužit po Jeho cestě nade všechno ostatní

Bůh svrhne každého, kdo se opováží před Ním postavit ve své vlastní pozici, podle svých vlastních představ a kdo na Něho hledí a slouží Mu podle svého, ve své vlastní síle anebo před Ním pozvedají hlavu ve své vlastní spravedlnosti. Ke zkroušeným, kajícím a pokorným praví, „Pozvedni se a stůj přede Mnou; hled' na Moji tvář s potěšením, ujištěním a radostí; neboj se.“ Ten, kdo se v Jeho přítomnosti chce pozvednout, musí nejdříve padnout k nohám kříže Golgoty. Jen tehdy může člověk být smířený s Bohem v Kristu Ježíši a být oděn v roucho Kristovy spravedlnosti. Co znamená stát před Bohem? Znamená to toužit po Jeho cestě nade všechny ostatní věci, aby vůle Páně mohla v nás být vždy zjevná a abychom neudělali nic, a to v každém momentu, kromě těch věcí, které se Mu líbí a vyvyšují Jeho slávu. Lidské „Já“ již tam není vidět a my vzhlížíme ke každému znamení od Boha, pozorně ve své mysli i srdcem nasloucháme, abychom slyšeli Jeho hlas, Jeho vedení, napominání i příkazy, abychom rozeznali způsob jeho přikázání. Tomuhle říkáme chození s Bohem a co to je stát před Pánem. „Já“ musí ve vás zemřít. Mějte o sobě skromné smýšlení. Nejste způsobili k pozici učitelů, dokud se denně neučíte v díle Mistrově. Tamtéž, str. 589.

Ti, kterým se nechce uposlechnout Boží vůli, nemají být ve svatém úřadu

*Nedávejte místa ve svatém úřadu těm, kdo nenaslouchají Božím radám ohledně Jeho cesty a Jeho vůle. Jsou zde vlivy, které mocně působí právě proti tomu dílu, které Bůh vyžaduje, aby bylo konáno. *Manuscript Releases (Vydání rukopisů EGW)*, sv. 9, str. 160.*

Hovoříme o Duchu svatém, kážeme o Duchu svatém, ale čeho je nám potřeba, je, abychom rozuměli, co je úřadem Duchu svatého. Musíme pochopit, že musíme spolupracovat s Bohem v každém ohledu, jinak Bůh nebude spolupracovat s námi.

Na muže, kteří dlouhou dobu zastávají zodpovědné pozice a přitom ignorují světlo, které Bůh dal, nelze spoléhat. Bůh si přeje, aby byli odstraněni....

*Když je zjevné, že vedoucí jsou vedeni svatým Duchem Božím, tehdy můžete uvažovat, že je bezpečné přijmout to, co říkají pod Božím vedením. Vy však musíte vědět, že jste vedeni zásadami slova živého Boha. Velký Generál armády, Vůdce vojska Hospodinova, je naším vůdcem. *The Ellen G. White 1888 Materials*, str. 1745, 1746*

Odchýlení se z následování Boha k následování vlastní moudrosti může být téměř nepostřehnutelné

*Není bezpečné dosazovat lidi na místa, která patří jen Bohu, protože lidem se nedá věřit. Pokud vytrvale nežijí jako v Boží přítomnosti, pokud nechodí v pokoře před Bohem a před bratřimi, odchýlí se téměř nepozorovatelně a po drobných stupíncích od přímé linie Božího díla. Důvěřující ve svou vlastní moudrost, svádějí sami sebe i své bližní. Jejich představy pak jsou tak zmatené, že před Bohem začnou obětovat cizí oheň. *Manuscript Releases*, sv. 11, str. 90.*

Pouze poslušnost Krista z celé duše je u Boha přijatelná

Nic nemůže nahradit poslušnost vůči zásadě „Tak praví Pán.“ Poznání, které nevede k praktickému sebezapření a sebeobětování, ke každodennímu chození ve šlépějích Krista, ale jen ke zkoumání sebe sama a k sebeuspokojení, je v rozporu s praktickou zbožností. Bůh volá po poslušnosti.

Soběstačnost, praktikovaná v rodině nebo instituci, představuje velkou újmu vůči Božímu dílu. Pro duchovní život těch, kdo si ji hýčkají, je zničující. Pravá víra vede pryč od sobeckého plánování a od života sebeuspokojování. Na to, aby poslušnost mohla být přijata Bohem, musí to být poslušnost z celé duše, jakou Kristus vždy prokazoval svému Otci.

*„Kdo vstoupí do království Božího?“, Kristus odpovídá, „Ne každý, kdo mi říká Pane, Pane, vejde do království nebeského, ale ten, kdo činí vůli Otce mého, který v nebesích jest.“ *Matouš 7,21. Review and Herald*, 2. srpna 1906.*

Každá duše se musí držet Božího způsobu, jak činit Jeho vůli

Každá duše musí mít nedůvěru v sebe sama. Naše vlastní způsoby, naše plánování a představy, nemusí být takové, které Bůh schválí. Abychom mohli činit Jeho vůli, musíme ji také činit Jeho způsobem. Musíme Ho učinit svým Rádcem a pak se vírou vydat na cestu směřující pryč od našeho „Já“. The Ellen G. White 1888 Materials, str. 506, 507.

Ti, kteří zavírají oči před Svědectvími, nejsou způsobilí být kazateli nebo vedoucími, protože by zkazili církev

Jestliže lidé zavírají oči před svědectvími, která se Bohu zalíbilo dát, a myslí si, že je moudré chodit ve světle ohně, který sami roznítili (viz Izaiáš 50,11), zkazí to církev. Takoví lidé nejsou způsobilí být kazateli nebo předsedy sdružení. Nedostali svou moudrost od Zdroje veškeré moudrosti. Testimonies to Ministers, str. 327.

Uza se pletl do záležitostí archy a nehleděl na Boží příkaz pohlížet na ni s bázní a třesením a chovat ji ve svatosti. Musel být z Božího díla odstraněn. Bůh se nemění. Dnes, tak jako v době Uzově, si přeje, aby lidé znali Jeho způsoby a aby ctili způsoby, které ukázal k jejich vedení. Musí uskutečňovat plány, které vymyslel On. Když lidé začnou mít za to, že při konání Jeho díla není tak důležité následovat zásadu „Tak praví Pán“ a že se má postupovat podle jejich vlastních plánů, podávají tím důkaz o své nezpůsobilosti zastávat jakékoliv odpovědné místo v Jeho díle. V každém úsilí o pokrok zájmů Jeho díla musíme ztratit ze zřetele své „Já“ a postavit před naše zraky Boží slávu. Review and Herald, 14. září 1905.

Jedno z největších prokletí je snaha o nejvyšší pozice

Největší kletbou mezi našimi kazateli v této době je snaha dosáhnout nejvyšší pozice. Jsme tak plni svého

„Já“ a sebeúcty, že necítíme potřebu stálé Kristovy milosti k vyvinutí veškerého úsilí. Ať už jste ve svém křesťanském charakteru čimkoliv, vytrvalé úsilí, čistota a posvěcená zbožnost vám zajistí vaši pozici a ostatní si vás budou vážit. The Ellen G. White 1888 Materials, str. 44.

Jakou výmluvu si najdeme pro neuposlechnutí rad Ducha proroctví?

Před námi jsou nebezpečné doby. Každý, kdo má poznání pravdy, se musí probudit a podvolit se – duší, duchem i tělem – pod kázeň Boží. Probud'te se, bratři, probud'te se! Nepřítel vám jde v patách. Musíme proti němu být stále na stráž, nesmíme ani na chvíli usnout. Musíme obléci plnou Boží zbroj. Musíme se držet rad Ducha proroctví. Musíme milovat pravdu pro tuto dobu a být jí poslušní. To nás ochrání před přijetím bludů. Bůh k nám promlouvá skrze své slovo. Promlouvá k nám skrze Svědectví k církvi a skrze knihy, které nám pomáhají vyjasnit naši přítomnou povinnost a pozici, jež nyní zastáváme. Musíme dbát varování, která nám byla dána, „naučení za naučením, správu za správou“. Jestliže tohle budeme ignorovat, jakou si pak najdeme výmluvu? Spalding and Magan's Unpublished Manuscript Testimonies of Ellen White (Spalding/Maganovy rukopisy nepublikovaných Svědectví EGW), str. 324.

Vedoucí díla mají vložit svou důvěru v Pána a ne být pouze ozvěnou jiných lidí

Bůh říká každému, na koho vkládá odpovědnost, „nedoufej v člověka, aniž klad' tělo za rámě své“. Hleď na Boha. Doufej v Jeho neomylnou moudrost. Praktiku, která je tak běžná i mezi adventisty sedmého dne, totiž to, že se lidé stávají pouze ozvěnou jiných lidí, ať už jsou jakkoliv impozantního postavení, považuj za hřích. Naslouchej hlasu Velkého Pastýře a nikdy nebudeš sveden na scestí. Zkoumej Písmo sám pro sebe a opásej se k vykonání svých povinností a k podstoupení zkoušek skrze Boží slovo. Ať tě žádné přátelství, žádný vliv, žádné prosby, žádné úsměvy, žádná důvěra nebo nabízený prospěch kterýmkoliv člověkem nepřimějí k tomu, aby ses uchýlil s cesty, na

Vedoucí mají být vedeni zásadou *Tak praví Pán*

Jděme pro své vedení k Božímu slovu. Usilujme o zásadu Tak praví Pán. Máme už těch lidských metod dost. Bratři, probudte se k vykonávání povinností, jež vám dal Bůh. Battle Creek Letters, str. 82.

Kazatelé nesmí dovolit žádné lidské autoritě, aby se vmísila mezi ně a Boha

Žádná autorita lidské mysli ani v tom nejmenším nesmí zasahovat do Boží autority vést a přikazovat. Kazatelé Krista musí shromážďovat jeden paprsek světla za druhým, každou špetku síly a osvětlení jiných myslí, kterým Bůh požehnal, ale to nestačí. Oni musí sami přicházet ke svému Zdroji. Bůh dal člověku schopnost přemýšlet a oni před Ním nebudou bez viny, jestliže se spoléhají na člověka a činí tělo svou silou. The Ellen G. White 1888 Materials, str. 835.

Praví pastýři litují svého chybného jednání v minulosti a vzhlížejí k Bohu, ne k sobě, když potřebují moudrost k dílu a plánování

Pravý pastýř ovcí pokořuje své srdce před Bohem s pocitem břemene velké odpovědnosti v pozici, již zastává, a s vědomím své slabosti, nedostatečnosti a s bázni Boží celou duší volá k Bohu o božské osvětlení dříve, než začne konat jakékoliv dílo. Při tvoření plánů a jejich provádění nedůvěřuje své omezené inteligenci. Je to člověk, který je zkrroušený a zdeprimovaný ze svého chybného jednání v minulosti a ze svých neúčinných kroků. Tamtéž, str. 833.

Boží lid se pod tlakem nedělních zákonů musí uchýlit o radu a vedení k Bohu a nemá se nechat vést oficiálními rozhodnutími církvevního vedení

Nechť je každý opatrný v tom, co říká a co činí – jedněte podle Božího řádu. Jděte krok za krokem s Vůdcem Božího zástupu. Ať nikdo s hrdostí nevyvolává dojem, a to ani příkladem ani příkazem, že pohrdá zákony země. Nečinite naprosto žádná rozhodnutí o tom, co lidé v různých státech mají nebo nemají činit. Nesmí být učiněno nic, co by snížilo individuální odpovědnost. Každý sám musí obstát nebo padnout před Bohem. Tamtéž, str. 480.

Jeremiáš 9,4.5 říká: „Každý střež se bližního svého, a nekaždému bratru se dověřuj; nebo každý bratr hledí všelijak podtrhnouti, a každý bližní jako utřač chodí. A jeden každý bližního svého oklamává, a pravdy nemluví; učí jazyk svůj mluvití lež, neprávě činíce, ustávají.“

Nadešla doba, kdy není radno důvěřovat příteli nebo bratru. Review and Herald, 3. června 1884.

Nechť ti, kdo chtějí následovat Krista, se cele chopí díla, i kdyby to mělo znamenat pochod přes hlavy kazatelů a předsedy. Testimonies, sv. 5, str. 369.

I bude jim slovo Hospodinovo naučení za naučením, naučení za naučením, správa za správou, správa za správou, trošku odtud, trošku od onud; k tomu, aby šli a padající nazpět, setříní byli, a zapleteni jsouce, aby polapeni byli. Izaiáš 28,13.

Bůh od svého lidu žádá jisté věci; jestliže řeknou, „Nepoddám se, abych tohle udělal,“ Bůh je nechává jít podle jejich domněle moudrého úsudku bez nebeské moudrosti tak dlouho, až se tato slova (Izaiáše 28,13) naplní. Nemáte si říkat, že budete Pána následovat jen potud, pokud je to v souladu s vaším úsudkem a potom se pevně držet svých vlastních představ a odmítnout se nechat přetvořit podle Božího obrazu. Ptejte se, „Je tohle vůle Boží?“ Testimonies to Ministers, str. 419

To, co Božího proroka přimělo k napsání takových výroků, byl stav církve v letech kolem r. 1880 –

1900. Chceme snad říct, že na dnešní stav církve se nevztahují? Tak potom je třeba se podívat na finanční hospodaření za posledních 8 let [tato brožurka byla napsána v r. 1989 – pozn. překladatele], skandál v Davenportu, v Harris Pine Mills, fiasko v regionálním sdružení Lake Union. [My bychom s dnešním odstupem času mohli přidat skandál s předsedou GK Folkenbergem, který zpronevěřil miliony dolarů z církevního fondu pro své vlastní podnikání – a dnes je stále činný jako pastor, nesmírně nákladné soudní žaloby proti nezávislým adventistům, kteří se „provinili“ tím, že používají jméno adventisté sedmého dne, atd.] V každém z těchto případů byly odpovědné osoby vinny nepoctivým zacházením a zpronevěrou milionů dolarů, které byly odděleny pro svaté dílo. Škola *Pacific Union College* během poslední 20 let zneužila přes jeden milion dolarů z fondu desátků. Naše nemocniční systémy způsobily zadlužení přes dvě miliardy dolarů, ale přesto zvýšily osobní platy svých administrátorů ze 75 tisíc dolarů ročně na 140 tisíc.

A pak se podíváme na školské změny, které jsme museli přijmout, protože jsme ve dvacátých a třicátých letech usilovali o akreditaci škol. Nyní sklízíme hroznivé výsledky své pošetilosti. Boží úmysl pro vzdělávací systém škol proroků adventistů sedmého dne je jasně ukázán v inspirované knize *Education* (Výchova), kterou i světští odborníci na pedagogiku obdivují.

Z důvodu našeho bláznivého následování světských měřítek akreditace (přestože světoznámé školy jako Harvard nebo Yale nikdy akreditaci nepřijaly) musíme nyní čelit smutné skutečnosti. Každým rokem opouští 70% naší mládeže církev a většina z nich je z těchto akreditovaných škol. Poslyšme, co říká prorok o našem vzdělávacím systému v Battle Creek College poté, kdy se v této škole začaly prosazovat světské vlivy.

Některým připadá podivné, že říkám, „Neposílejte své děti do Battle Creeku.“ Byla jsem poučena o nebezpečí světského vlivu v Battle Creeku. Napsala jsem stovky stran o nebezpečí, které vyplývá z provozu tak velkého sanatoria a ze soustředování velkého množství lidí do jednoho místa. Mladí lidé v Battle Creeku se nacházejí v nebezpečí. Budou muset čelit bludům. Special Testimonies, Series B, č. 7, str. 35.

Podívejme se blíže na naše vydavatelství. Bylo nám řečeno, že inspirovaná svědectví Boží v knihách *The Great Controversy* (Velký spor), *Patriarchs and Prophets* (Patriarchové a proroci), *The Desire of*

Ages (Touha věků), *Christ's Object Lessons* (Kristova podobenství), *The Ministry of Healing* (Služba zdraví, někdy také pod názvem *Ve šlápějích Velkého Lékaře*) a mnoho jiných knih má být ve všech jazycích po milionech šířeno po světě jako listí na podzim. Místo toho však z našich tiskáren vycházejí různé knihy příběhů a románů, dokonce i takové knihy, které učí kacířské myšlenky. Mnozí z našich kolportérů po celém světě byli nuceni vzdát se svého povolání a najít si jiný způsob obživy. Mnozí z nich se octli v dluzích, protože nebyli schopni prodat inspirované knihy pro jejich velmi vysokou pořizovací cenu.

Mezi lety 1880 a 1900 psala služebnice Páně smutná slova jako tato: „*Právě v té době bylo vytištění mých knih ve vydavatelství Review and Herald svěřeno do správy jeho satanského veličenstva. Ti, kdo tam byli ve vedení publikačního díla, nechtěli mít nic společného s Velkým sporem a s Patriarchy a proroky – právě těmi knihami, o kterých Bůh ukázal, že je lidé mají mít ihned. Čestně mi slíbili, že za několik měsíců tyto knihy přijdou na řadu, ale svůj slib nesplnili. Namísto aby Velký spor koloval po celém světě, ležel nečinně v kancelářích vydavatelství Review and Herald a Pacific Press. Letter L-35 (Dopis L-35), 1899.*

Publikace mají sehrát značnou roli v završení *Hlasitého volání* čtvrtého anděla ze Zjevení 18.

„A do značné míry má být prostřednictvím našich vydavatelství završeno dílo onoho dalšího anděla sestupujícího s nebe s velkou mocí a osvěcujícího zemi svou slávou. Na našich vydavatelstvích spočívá vážná odpovědnost. Ti, kteří vedou tyto instituce, ti, kteří editují časopisy a připravují knihy k vydání, stojící ve světle Božího plánu a povolání k varovnému poselství světu, jsou Bohu odpovědni za duše svých spolublížních.“ Testimonies, sv. 7, str. 140.

Bůh nyní probouzí laiky, aby v mnohých jazycích a s úspornou vazbou tiskli po milionech knihy Ducha prorocství. Úkol, který církev neplní, naplní Bůh skrze ty, kteří nemají strach následovat Jeho pokyny. Necht' je Boží jméno pochváleno! V současné době je nám však říkáno, že k tomu nemají právo a že toto dílo je svěřeno jen církevním vydavatelstvím. Bůh však skrze proroka říká toto:

„Potom jsem slyšela hlas našeho Rádce, jak říká, „Nezakazujte. Toto je dílo, které musí být vykonáno. Konec se blíží. Už tak se proplývalo mnoho času, kdy knihy měly být v oběhu. Prodávajte je všude. Ať letí do celého světa jako podzimní listí. Toto dílo má pokračovat bez toho, aby mu kdokoliv bránil. Duše

umírají bez Krista. Necht' jsou varovány o Jeho brzkém příchodu na nebeských oblacích. " Tamtéž, sv. 9, str. 72.

Někteří se v této chvíli mohou zeptat, Děláme vůbec něco podle Božího plánu? Podívejme se tedy na evangelizaci vykonávanou pod korouhví růstu církve, kterou kopírujeme od evangeliků.

„Sklizeň 90“ byla navržena s úmyslem zdvojnásobit počet členstva církve do následujícího sejití Generální konference v r. 1990. Na každého pastora, evangelistu a pracovníka byl vykonáván tlak, aby dostali co nejvíce konvertitů do baptiseria. Počty křtů byly určeny téměř každým sdružením a misijní stanicí. Církve po celém světě byla téměř ve stavu nepřičetnosti, aby splnila tyto kvóty. Pracovníci byli posuzováni podle statistik, zvyšování platů bylo rozdáváno na podkladě přátelských vztahů, týmové práce a počtu křtů.

Co o tom říká Bůh?

„Bůh v této době nepřivádí mnoho duší k pravdě kvůli členům církve, kteří nikdy nebyli obráćeni, a kvůli těm, kteří obráćeni byli, ale vrátili se zpět ke starému životu. Jaký vliv by takoví neposvěćení členové měli na nově obráćené duše? Neznevázili by Bohem dané poselství, které mají nést, a neućinili by ho neúčinným?“ Tamtéž, sv. 6, str. 371.

„Zatímco Bůh přivádí do církve ty, kteří jsou plně obráćeni, satan současně s tím přivádí do tohoto společenství ty, kteří obráćeni nejsou. Zatímco Kristus zasévá dobré símě, satan zasévá koukol. Existují zde dva protichůdné vlivy, které jsou vykonávány na členy církve. Jeden působí směrem k očistění církve a druhý k znećistění lidu Božího.“ Testimonies to Ministers, str.46.

Církev může naplnit Boží záměr pouze tehdy, jestliže je složena z čistých, nesobeckých členů. Je zde vykonáváno příliš mnoho ukvapeného díla v tom, že se rychle přidávají jména do církevních knih. V některých z těch, kteří se připojují k církvi, jsou vidět vážné nedostatky povahy. Ti, kdo je přijímají, říkají, Nejdříve je necháme vstoupit do církve a potom je zreformujeme. Tohle je však chyba. To nejprvnější dílo, které se musí vykonat, je dílo reformy. Modlete se s nimi, hovořte s nimi, ale nedovolte jim se spojit s církví Božího lidu, dokud nepodají nesporný důkaz, že Duch svatý působí v jejich srdci. Review and Herald, 21. května 1901.

Pohledme na tragické statistiky. V Severoamerické

divizi každým rokem opouští církev 64 procent všech nově přijatých členů. Miliony se spotřebují na evangelizaci, která pouze zatvrzuje mnohé vůči pravému evangeliu třetího andělského poselství jen proto, že se nedbá rady Boží skrze Ducha proroctví. A je nutno dodat, že 64 procent asi není tak docela přesné číslo, protože mnoho našich sborů ještě po mnoho let nechává tzv. *mrtvé duše* na členských seznamech. A také je pravidlem, že mnoho sborů dosahuje sotva padesáti procent členů účastnících se v Sobotní škole. (V Evropě tomu není jinak. Pzn. redakce)

Selhala církev adventistů sedmého dne v misii, která jí byla dána?

Krátce po r. 1844 napsala Ellen White pozoruhodná slova: *„Kdyby se adventisté po velkém zklamání r. 1844 drželi své víry a v jednotě následovali prozřetelné vedení Boží jež před nimi otvíral, přijali by poselství třetího anděla a s Boží mocí by ho vyhlášovali světu, uviděli by spasení Boží. Bůh by mocně působil s jejich úsilím, dílo by bylo dokončeno a Kristus by již přišel, aby přijal svůj lid a dal jim svou odměnu.“ Selected Messages, sv. 1, str. 68.*

„Byla jsem poučena, abych vyřkla slova varování ke svým bratrům a sestrám, kteří jsou v nebezpečí, že ztratí zřetel ze zvláštního díla pro tuto dobu. Pán nás učinil opatrovníky svatě pravdy. Naším úkolem je povstat a zářit. Ve všech zemích máme zvěstovat Druhý příchod Kristův jazykem Jana Křtitele: „Aj, béře se s oblaky a uzří jej všeliké oko, i ti, kteříž ho bodli; a budou plakati všecka pokolení země jistě. Amen.“ Zj 1,7. Testimonies, sv. 6, str. 450; Great Controversy, str. 458; Testimonies, sv. 2, str. 194.

Tyto citáty nás přivádí až za přelom století. Navzdory tomu jsme však stále zde a namísto abychom naplnili svět evangeliem, se tomuto cíli čím dál více vzdalujeme. Každým dnem se na světě narodí kolem 325 tisíc dětí. Po odečtení, těch, kdo zemřou, přibývá na zemi každý rok kolem 85 milionů lidí. Ano, my opravdu selháváme. Namísto, abychom šli vpřed, jdeme dozadu. A to navzdory našim pěkně vyhlížejícím statistikám.

„Dlouhá, pochmurná noc je únavná. Ale jitro je zadržováno z milosti, protože kdyby Mistr přišel, až příliš mnoho by jich bylo nalezeno nepřipravenými.

Důvodem tak dlouhého prodlévání je Boží neochota nechat Jeho lid zahynout. Avšak příchod jitra věřícím a noci nevěrným je již před námi. Bděním a očekáváním má Jeho lid manifestovat svou zvláštní povahu, své oddělení od světa. Naším postavením bdělých strážců máme ukazovat, že jsme na této zemi skutečně cizinci a poutníky. Rozdíl mezi těmi, kdo milují svět a těmi, kdo milují Krista je zcela zřejmý. Zatímco světáci jsou naprosto zaměstnaní a ctižádostiví v zajišťování světských pokladů, Boží lid se nepřizpůsobuje světu, nýbrž svým opravdovým, bdělým a očekávajícím postojem ukazuje, že je změněný a že jeho domovem není tento svět, ale že hledá lepší zemi, totiž tu nebeskou.“ *Testimonies*, sv. 2, str. 194.

„Bůh dal svým služebníkům poselství k vyhlásování. Sbory ho mají přijmout a každým myslitelným způsobem ho předávat. Mají zachytávat první paprsky světla a šířit je kolem dokola. A zde spočívá náš velký hřích. Zůstáváme celé roky pozadu. Služebníci hledají skrytý poklad, otevírají skříňku a nechávají kletoty zářit, ale členové církve nečiní ani setinu toho, co od nich Bůh požaduje. Když lidé naslouchají jednomu kázání za druhým a neuvádějí slyšené do praxe, co jiného můžeme očekávat, než úpadek duchovního života? Nejsou-li schopnosti, které Bůh dal, používány, zdegenerují. A nejen to – jestliže jsou sbory neaktivní, satan se postará, aby je zaměstnal. Je mezi nimi přítomen a zaměstnává členy dílem, které vstřebává jejich síly, ničí duchovnost a působí, že jsou v církvi mrtvou zátěží.“ *Tamtéž*, sv. 6, str. 425.

„Chci mluvit do uší všeho našeho lidu v Americe, a to ve všech sborech. Probudte se a vstaňte z mrtvých a Kristus vám dá život. Duše hynou, protože nemají světlo pravdy tak, jak se nachází v Ježíšovi. Nacházíme se na samotných hranicích věčného světa. „Křesťané do dobrého počasí“ jsou pro toto dílo nepotřební. Sentimentální a dobře chutnající náboženství je pro tuto dobu k ničemu. Do naší víry a našeho prohlašování pravdy musí být vnesena intenzita. Říkám vám, že ze satanských činitelů vychází nový život, který má působit s mocí, jakou jsme doposud nepoznali. Nemá se tedy Božího lidu zmocnit nová moc shůry? Na lid musí naléhat pravda, která svým působením posvěcuje. Musejí zde být opravdové prosby vysílané k Bohu, zoufalé modlitby, aby naše naděje jako lidu nebyly založeny na domněnkách, nýbrž na věčné skutečnosti. My musíme vědět sami za sebe, skrze důkazy Božího slova, jestli ve víře kráčíme k nebesům nebo ne. Mravní měřítko povahy je Boží zákon. Vyhovujeme

jeho požadavkům? Přináší lid Páně veškerý svůj majetek, čas, schopnosti a veškerý svůj vliv do díla pro tuto dobu? Je třeba povstat. „Povstali-li jste s Kristem, svrchních věcí hledejte, kdež Kristus na pravici Boží sedí.“ *Ko 3,1. Selected Messages*, sv. 2, str. 382, 383.

Ano, my jsme s naší misí selhali. Co můžeme říci k tak jasnému, přímému svědectví? Chceme pokračovat v odmítání uznat naše hříchy? Chceme pokračovat v tom, že se tváříme, jakoby vše bylo v nejlepším pořádku, zatímco všechno je vzhůru nohama?

„Poselství k církvi Laodicejské je alarmujícím odsouzením a vztahuje se k Božím lidu v současné době...“

Pán nám zde ukazuje, že poselství, které se má přinést k Jeho lidu služebníky, které k tomu povolal, není poselství pokoje a bezpečí. Není pouze teoretické, ale v každém detailu praktické. Boží lid je v poselství k Laodicejským představen jako lid, který zaujímá postoj tělesného bezpečí. Jsou uvolnění a důvěřují si, že se nacházejí ve vyvýšeném postavení svých duchovních znalostí. „Protože říkáš: Bohatý jsem a zbohatl jsem a žádného nepotřebuji, a nevíš, že jsi bídný, i mizerný, i chudý i slepý i nahý.“

Jakým větším sebeklamem mohou být lidské myslí svedeny než důvěrou, že je s nimi všechno v pořádku, když je s nimi úplně všechno v nepořádku! Poselství Pravého Svědka nachází lid Boží ve stavu smutného sebeklamu, kterému upřímně věří. Nevědí, že jejich stav je v Božích očích hanebný.“ *Testimonies*, sv. 3, str. 252, 253.

Hřích musí být nazván pravým jménem

Je možné, že největším hřichem v církvi je odmítání nazývat hřích jeho pravým jménem. Prostí členové i kazatelé, u kterých je prokázáno cizoložství, jsou ponecháváni bez kázně. O mužích ve vysokých pozicích je průkazně známo, že jsou vinní hřichem, pro nějž Fines zabil Zimriho, knížete v Božím lidu.

„Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: Fines, syn Eleazara kněze, syna Aronova, odvrátil prchlivost mou od synů Izraelských, kdyžto horlil horlivostí mou uprostřed nich, tak abych neshladil synů Izraelských v horlivosti své. Protož díš: Aj, já dám jemu smlouvu svou pokoje. I bude míti on i símě jeho po něm smlouvu kněžství věčného, protože horlil pro Boha svého, a očistil syny Izraelské. A bylo jméno muže

Izraelského zabitého, kterýž byl zabit s Madiankou, Zamri, syn Sálův, kníže domu otce svého z pokolení Simeonova.“ 4M 25,10-14.

Bůh pokáral celou církev pro hřích Achana

„Protož nebudou moci synové Izraelští obstáti před nepřáteli svými, utíkati budou před nepřáteli svými, nebo poskvrnili se věcí proklatou. Nebudou více s vámi, leč vyhledáte prokletí to z prostředku svého.“ Joz 7,12.

„Bylo mi ukázáno, že Bůh zde ilustruje to, jakým způsobem pohlíží na hřích mezi těmi, kdo vyznávají, že jsou Jeho lidem zachovávajícím přikázání. Ti, které zvláštním způsobem pocítil svědectvím pozoruhodných projevů své moci, jak to učinil pro dávný Izrael, a kteří si přesto troufají ignorovat Jeho výslovné přikazy, budou vystaveni Jeho hněvu. Chce svůj lid naučit, že neposlušnost a hřích jsou Mu nesmírně odporné a že nesmí být brány na lehkou váhu. Ukazuje nám, že když jsou lidé nalezeni v hříchu, mají okamžitě učinit rozhodné opatření se tohoto hříchu zřeknout, tak aby na nich všech nemusel spočívat zamračený pohled Boží. Jestliže však jsou hříchy lidu přehlíženy těmi, kdo jsou v odpovědných pozicích, Jeho zamračený pohled bude spočívat na nich. Lid Boží pak jako celek bude brán k odpovědnosti za tyto hříchy. V jednání se svým lidem v minulosti Bůh ukázal nezbytnost očistění církve od zla. Jeden hříšník může rozšířit temnotu, která zatemní Boží světlo v celém shromáždění. Když si lidé uvědomí, že nad nimi visí temnota a oni nevědí z jaké příčiny, mají s veškerou vážností hledat Boha s velkou pokorou a ponížením tak dlouho, až se zlo, jež zarmocňuje Jeho Ducha, vypátrá a je ze shromáždění odstraněno.

Předsudek, který proti nám vyvstal, protože káráme existující zlo, které nám Bůh ukázal, jakož i hlasitý křik o nelitostivé strohosti, jsou neopodstatněné. Bůh nás pobízí k tomu, abychom mluvili, a my nebudeme zticha. Jestliže mezi Jeho lidem je zjevné zlo a jestliže ho služebníci Boží s nezájmem přehlížejí, pak v podstatě podporují a ospravedlňují hříšníka a jsou právě tak vinni. I oni budou jistotně vystaveni Boží nelibosti, protože budou povoláni k odpovědnosti za hříchy vinníků.“ Testimonies, sv. 3, str. 265, 266.

Není tedy divu, že Ellen White musela napsat tato alarmující, tragická slova:

„Dne 2. října 1868 mi byl ukázán stav vyznávajícího Božího lidu. Mnozí z nich byli ve velké temnotě, a

přesto se zdálo, že necítí svůj pravý stav. Citlivost vůči duchovním a věčným věcem se u velkého množství lidí zdála otupena, ale jejich mysl vůči světským zájmům se zdála naprosto čilá. Mnozí ve svém srdci přechovávali modly a konali nepravosti, které je oddělovaly od Boha a činily je nástroji temnosti. Viděla jsem jen několik jednotlivců, kteří stáli ve světle, měli rozeznání a duchovnost k odhalení těchto kamenů úrazu a odstranění jich z cesty. Muži, kteří stojí ve velmi odpovědných pozicích v centru tohoto díla, spí. Satan je ochrnu, aby nerozeznali jeho plány a nástroje, když je horečně činný v kladení nástrah, v podvádění a v díle ničení.

Někteří z těch, kteří zastávají místa strážců, kde mají varovat lid před nebezpečím, se vzdali svého poslání a usadili se v pohodlí. Jsou to nevěrní strážcové. Setrvávají v nečinnosti, zatímco jejich zavilý nepřítel dobyl jejich pevnost a úspěšně působí po jejich boku v boření toho, co Bůh nařídil vystavět. Oni vidí, že satan svádí nezkušené a důvěřivé. Přesto zůstávají potichu, jakoby o věc neměli žádný zvláštní zájem, jakoby je tyto věci netrápily. Neobávají se žádného zvláštního nebezpečí. Nevidí žádný důvod k vyhlášení poplachu. Podle nich se všechno zdá v pořádku a oni nevidí žádnou potřebu chopit se polnice a věrně vydat varovný zvuk, který slyší z jasných svědectví, aby ukázali lidu jejich přestoupení a domu Izraelskému jeho hříchy. Napominání a varování vyrušují tyto ospalé a pohodlí milující strážce z jejich příjemné dřimoty a působí v nich nelibost. Říkají v srdci, ne-li i slovy: „Nikdo se o taková vyrušování neprosí. Tito lidé jsou až příliš kritičtí a tvrdí. Jsou zbytečně zneklidnění a vzrušení a vypadá to, že nám nechtějí dopřát odpočinku nebo pokoje. ‚Je toho na vás příliš (berete si toho na sebe až příliš); všechno zajisté množství toto, všichni tito svatí jsou, a uprostřed nich jest Hospodin. Proč se tedy vyzdvihujete nad shromážděním Hospodinovým?‘ Jsou to lidé, kteří si nepřejí, abychom měli jakékoliv pohodlí, pokoj a štěstí. Tyto nespokojené a nerozumné strážce asi neuspokojí nic jiného než nikdy nekončící bdělost, vytrvalá dřina a stálá práce. Proč neprorokují hladká poselství a nevolají Pokoj, Pokoj? Tak by všechno mohlo jít hladce.“

Toto jsou pravé pocity mnohých z našich lidí. A satan jásá nad úspěšným ovládnutím mysli tolika lidí, kteří prohlašují, že jsou křesťané. Svedl je, znečitlivěl jejich vnímání a postavil svou pekelnou korouhev přímo do jejich středu – a oni jsou tak dokonale podvedeni, že nevědí, že to je on. Lid si nestaví vyřezané modly, ale jejich hřích není v Božích očích o nic menší. Uctívají mamon. Milují světský zisk. Někteří z nich obětují

své svědomí, jen aby dosáhli svého cíle. Boží lid je sobecký a starají se jen o sebe. Milují věci tohoto světa a mají obecenství se skutky temnosti. Libují si v nepravosti. Nemilují ani Boha ani své bližní. Jsou to modláři a jsou v Božích očích horší, daleko horší, než pohané, uctívači model, kteří neznají lepší cestu....

Tak, jako Izrael dávné doby, tak i církev zneučtuje Boha tím, že opouští světlo, zanedbává své povinnosti a zneužívá své vysoké, vznešené výsady být lidem zvláštního a svatého charakteru. Její členové porušují smlouvu žít s jen a jen s Bohem. Spojují se se světem a se sobci. Hýčká se pýcha, láska k zábavám a hřích, a Kristus je opustil. Jeho Duch byl církví udušen. Satan pracuje bok po boku s vyznavači křesťanství; a oni natolik postrádají duchovní rozeznání, že nejsou schopni odhalit jeho přítomnost. Necítí břímě díla. Závažné pravdy, o kterých tvrdí, že jim věří, jim nejsou skutečností. Nemají pravou víru. Muži a ženy představí veškerou víru, kterou skutečně vlastní. „Podle ovoce jejich poznáte je.“ Ne podle jejich vyznání, ale podle ovoce, které přinášejí, poznáte povahu stromu, ze kterého pochází. Mnozí mají formu zbožnosti a jejich jména figurují na záznamech církevních knih. V nebi je však jejich záznam poskvrněn. Zaznamenávající anděl věrně zapisuje jejich skutky. Každý sobecký skutek, každé zlé slovo, každá nesplněná povinnost, každý tajný hřích s mistrnou přetvářkou jsou tímto andělem věrně zaneseny do jemu svěřené kroniky.

Mnozí, kteří prohlašují, že jsou Kristovými služebníky, vůbec nejsou Jeho. Oklamávají svou vlastní duši ke svému vlastnímu zahynutí. Přestože tvrdí, že jsou služebníky Krista, nejsou poslušní Jeho vůli. „Zdaliž nevíte, že komu se vydáváte za služebníky ku poslušenství, toho jste služebníci, kohož posloucháte, buď hříchu k smrti, buď poslušenství k spravedlnosti?“ Mnozí, ačkoli předstírají, že jsou služebníky Krista, jsou poslušní jiného mistra a denně pracují proti Mistru, o kterém tvrdí, že Mu slouží. „Žádný muž ne slouží dvěma pánům sloužiti. Neb zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, neb jednoho přidržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti i mamonu.“ Testimonies, sv. 2, str: 439-442.

Má Bůh řešení?

Je nám tak smutno, když na mnohých místech vidíme tolik nevykonané práce. Pán však pro její vykonání

použije prostředky, které v současné době ještě nevidíme. Mezi obyčejnými lidmi vzbudí ke svému dílu muže a ženy právě tak, jako v dřívější době povolal do svého učednictví prosté rybáře. Brzy nastane probuzení, které mnohé překvapí. Ti, kteří si neuvědomují potřebu toho, co má být vykonáno, budou pomínuti, zatímco nebeští poslové budou spolupracovat s těmi, kdo jsou považováni za „prostý lid“ a uzpůsobí je k nesení pravdy na mnohá místa. Nyní je čas se probudit a vykonat vše, co můžeme. Loma Linda Messages (Poselství k instituci Loma Linda), str: 83.

Probuzení (oživení) tedy přijde z řad prostých lidí. Naučný slovník je označuje jako „nemající vyšší postavení“ nebo „nemající vyšší hodnot“.

Pánu musí být dána příležitost, aby ukázal lidem jejich povinnosti a zapůsobil na jejich mysl. Nikdo si nemá myslet, že se na určitou dobu uváže do služby pod vedením jisté skupiny lidí nebo do specifického odvětví díla Božího, protože On sám si povolá muže, právě tak jako za dřívější doby povolal skromné rybáře; dá jim své vlastní poučení týkající se pole působnosti a způsobů, které mají následovat. Povolá muže od pluhu a jiných zaměstnání k vyhlášení posledního varování hynoucím duším. Je mnoho cest, jak sloužit Mistru. Velký Učitel otevře porozumění těmto dělníkům a uschopní je, aby v Jeho slově uviděli předivné věci. Counsels of Health (Zdravotní rady a naučení), str. 395.

Bůh vykoná své dílo skrze zcela odevzdané dělníky. Jestliže Jeho kazatelé selhávají v reprezentování Krista, obrátí se k jiným, z nichž mnozí nejsou pro toto dílo vyškoleni skrze studium na semináři, vloží na jejich rty své poselství, totiž poselství posledního varování. Povolá lidi od jejich různých zaměstnání a oni na Jeho pokyn vyjdou kázat přítomnou pravdu. Review and Herald, 9. prosince 1902.

Pokud ti, kteří mohou pomoci, se nevzpamatují ke svému smyslu pro povinnost, nebudou schopni rozeznat dílo Boží ve chvíli, kdy uslyší hlasité volání třetího anděla. Až vyjde světlo, aby ozářilo celou zemi, pak oni namísto aby vyšli pomoci dílu Páně, se budou snažit Jeho dílo svázat podle svých omezených představ. Dovolte, abych vám řekla, že Bůh bude v tomto svém posledním díle pracovat způsobem naprosto vymykajícím se běžnému stavu věci a zvolí cestu, jež jde proti veškerému lidskému plánování. Mezi námi budou takoví, kteří vždy budou usilovat, aby Boží dílo měli pod svou kontrolou, kteří chtějí diktovat, jaké kroky se mají učinit když dílo jde

vpřed pod vedením anděla, který následuje třetího anděla v poselství daném světu. Bůh použije cestu a prostředky, skrze které bude zjevné, že se otěží ujal On svou vlastní rukou. Pracovníci budou překvapeni jednoduchými prostředky, které Pán použije k uvedení a dokonání svého díla spravedlnosti. Testimonies to Ministers, str. 300.

Společné pokání a vyznání přijde od těch, kteří „vzdychají a nařikají nade všemi ohavnostmi dějícími se uprostřed církve“.

Kvas zbožnosti ještě neztratil veškerou moc. Ve chvíli, kdy nebezpečí a deprese církve bude největší, malá společnost těch, kdo stojí ve světle, bude vzdychat a nařikat nad ohavností dějícími se v zemi. Avšak ještě více budou jejich modlitby vznášeny za církve, protože její členové jdou podle způsobů světa. Testimonies, sv. 5, str. 209, 210.

To jsou ti jediní, na které pečetící anděl z Ezechiele 9 vloží znamení Božího schválení. Společné vyznání a pokání nepřijde od těch, kteří neusilují o dokonalost charakteru.

Usilujeme všemi svými silami o dosažení postavy mužů a žen v Kristu? Hledáme Jeho plnost, běžíce k cíli, který je před nás postaven – k dokonalosti Jeho charakteru? Až Boží lid dosáhne tohoto cíle, bude na jejich čelo vtištěna pečeť. Naplnění Duchem, budou dokonalí v Kristu a zaznamenávající anděl prohlásí „Dokonáno jest.“ Review and Herald, 10. června 1902.

A tak volání z celého srdce o pokání pravého Božího ostatku – Jeho věrného lidu – uvede tak dlouho kázané a diskutované oživení a reformaci. To budou ti, kteří se se svou zkušeností s Kristem spojí s třetím andělským poselstvím a rozšíří ho do hlasitého volání.

Poselství třetího anděla má svou slávou ozářit celou zemi, ale pouze těm, kteří obstáli v pokušení v síle Všemocného, bude dovoleno sehrát svou roli v jeho vyhlášení, až se rozroste do hlasitého volání. Review and Herald, 19. listopadu, 1908.

Až Bůh převezme otěže díla do svých vlastních rukou, vylije na své věrné – svou loajální, pravou církve – svého Ducha v pozdním dešti. A potom dílo bude postupovat jako oheň na strništi.

Jaké poselství má být dnes předáno světu?

Bůh volá po oživení a reformaci. V „běžných liniích“ díla se nevykoná práce, kterou si Bůh přeje vidět hotovou. Necht' oživení a reformace činí neustálý pokrok. Něco se v této věci udělalo, ale toto dílo se nesmí zastavit. Ne! Každé jho se musí rozlámat. Necht' se lidé probudí a uvědomí si, že mají osobní odpovědnost.

Přítomný stav věcí podává dostatečný důkaz všem, kteří mají pravého misijního ducha, že „běžné linie“ asi selžou a ukážou se jako past. Bůh pomůže svému lidu a úzký kruh „králů“, kteří na sebe vzali tak veliké odpovědnosti, už nebude vykonávat svou neposvěcenou moc takzvaných „běžných linií“. Do neoživených a nezreformovaných lidských činitelů je vloženo příliš mnoho moci. Necht' sobectví a ziskuchtivosti není dovoleno, aby určovaly dílo, které se musí vykonat pro naplnění velkého a šlechetného povolání, kterým Kristus povolává každého učedníka. On, náš Pán a Mistr, nám dal příklad svého života sebeobětavosti – příklad, který musíme následovat, abychom mohli uspíšit království Boží. Spaldin/Magan's Unpublished Manuscript Testimonies of Ellen G. White, str. 175.

Třetí andělské poselství je poselstvím vítězství nad hříchem, které selhalo v r. 1888, a je také poselstvím pro dnešek.

Nabídka redakce

Misijní pilot Příběhy Davida Gatese. Věříme v Boha, víme, že existuje, vidíme kolem sebe dílo Jeho stvoření a říkáme, že Mu bezpodmínečně důvěřujeme. Proč potom býváme překvapení, když v našich životech udělá zázrak?
184 stran s barevnými fotografiemi, formát A5, kniha je přeložena do 11 jazyků. Český překlad je dvanáctý. Cena: 99,00 Kč

Dárek pro tebe Zdraví se nedá koupit. Je to dárek od našeho Stvořitele. On také ví, co je pro nás dobré, proto nám oznámil, jak si můžeme zachovat zdraví. Všimáte-li si potřeb svého těla, dostáváte i návod jak o ně pečovat. Pak nemoc přichází jen zřídka a zdraví je normálním stavem. Pohledy Bible a několik jednoduchých receptů zdravých jídel. 67 stran 12x17 cm. Cena 15 Kč

Tajemství za sedmi pečetěmi (Armin Krakolinig) Zjevení dějin světa a spásy po zavržení, smrti a vzkříšení Mesiáše. Výklad sedmi pečetí na základě textu Zjevení a ducha proroctví. Tento výklad je výsledkem dlouhodobého osobního studia celé knihy Zjevení, jemuž se autor řadu let věnoval.
78 stran, formát A4. Cena 50 Kč

Sedmero troubení (Armin Krakolinig) Celý výklad sedmi troubení se orientuje podle významu a časového zařazení sedmé pečetě a sedmého troubení, přičemž sedmá pečeť je začátek a sedmé troubení konec sedmi troubení.
24 stran, formát A4. Cena 10 Kč

Nová teologie (Lawrence Nelson) 16 stran, formát A4. Cena 0,00 Kč

Připravujeme:

Ježíš - Boží vyslanec proč přišel. (Georges Stéveny) Formát A5, cca 300 stran. Překlad z francouštiny.

